

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudkyň JUDr. Terezy Kučerové a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Zemědělské družstvo OSTAŠ**, IČO 00126918, se sídlem Žďár nad Metují 141, zast. Mgr. Antonínem Hajduškem, LL.M., se sídlem tř. Kosmonautů 1221/2, Olomouc, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2024, č. j. 19800/24/5100-10611-712507, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 1. 2025, č. j. 31 Af 10/2024-57,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím částečně změnil rozhodnutí Finančního úřadu pro Královohradecký kraj ze dne 29. 11. 2023, č. j. 1833838/23/2700-31472-602800, kterým byl žalobci vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně. Tento odvod byl žalovaným snížen z částky 904.943 Kč na částku 875.033 Kč.

[2] Žalobce se bránil proti napadenému rozhodnutí žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové („krajský soud“), který ji v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce („stěžovatel“) nyní brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., která je obsahově zcela totožná s žalobou, kterou stěžovatel uplatnil v řízení před krajským soudem.

[4] Kasační stížnost stěžovatele je nepřijatelná.

[5] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 soudního řádu správního). Z toho plyne, že aby vůbec byla kasační stížnost způsobilá k projednání, musí kvalifikovaným způsobem

zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu, proti němuž byla podána, a nikoli nějaký jiný akt (byť třeba i věcně související nebo předcházející napadenému rozhodnutí krajského soudu).

[6] Zákonné okruhy kasačních důvodů, vyjmenované v § 103 odst. 1 s. ř. s., se navzájem liší v tom, zda napadají výlučně argumentaci či procesní postup krajského soudu, nebo zda zprostředkovaně míří i do rozhodování správního orgánu. Ryze „soudní“ důvody jsou obsaženy v písmenech c), d) a e) citovaného ustanovení (zmatečnost; nepřezkoumatelnost rozhodnutí soudu nebo jiná vada řízení; nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení). Naproti tomu naopak důvody podle písmen a) a b) (nesprávné posouzení právní otázky; nedostatečná, nesprávná či procesně vadná skutková zjištění správního orgánu, případně nepřezkoumatelné správní rozhodnutí) mohou dopadat jak přímo na rozhodnutí správního orgánu, tak zprostředkovaně i na soudní rozhodnutí, pokud soud tvrzené vady neodhalil nebo zaujal stejný hmotněprávní názor jako žalovaný.

[7] Pokud soud postupoval procesně bezvadně a zamítl žalobu řádně zdůvodněným rozsudkem [tím se vylučují důvody podle § 103 odst. 1 písm. c), d), e) s. ř. s.], může se žalobce pokusit prosadit své argumenty ještě jednou za pomoci kasačních důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) nebo b) s. ř. s. Je logické, že zde obsažená argumentace nebude z povahy věci nijak novátorská – ostatně v kasačním řízení nelze v zásadě řešit jiné otázky, než které byly předmětem řízení už u krajského soudu (srov. § 104 odst. 4 a § 109 odst. 5 s. ř. s.). I když však žalovaný a krajský soud dospěli ke stejnému závěru, nepředpokládá se, že žalobce jen vezme text žaloby a zašle jej Nejvyššímu správnímu soudu pod novým názvem *kasační stížnost*. V kasačním řízení je stanoveno povinné zastoupení advokátem především proto, aby kasační stížnosti byly sepsány právním profesionálem a byly argumentačně na úrovni. Pokud by se povinné zastoupení v kasačním řízení mělo vyčerpat tím, že advokát provede v textu žaloby výše popsané kosmetické změny a označí ji za kasační stížnost, stalo by se pouhou formalitou.

[8] O formalitu ale zákonodárci nešlo: naopak smyslem bylo umožnit v kasačním řízení, pokud možno kvalifikovanou polemiku s argumentací krajského soudu. Tato polemika může být méně nebo více zdařilá; vždy však musí být z textu kasační stížnosti patrná reakce na konkrétní závěry krajského soudu, zdůraznění přílehavé judikatury a přesvědčivá prezentace těch žalobních argumentů, které žalobce pokládá za nejpádnější. V nynější kasační stížnosti však taková argumentace chybí.

[9] Krajský soud se v této věci neomezil na pouhé převzetí argumentace žalovaného, naopak se žalobní argumentací pečlivě zabýval. Pod body 33. až 53. napadeného rozsudku konkrétně zdůvodnil, proč shledal jednotlivá zjištění žalovaného a správce daně ohledně porušení rozpočtové kázně jako oprávněná.

[10] Na toto argumentační úsilí krajského soudu reagoval advokát stěžovatele tak, že – jak už výše naznačeno – zkopíroval text žaloby, do níž doplnil, že k nesprávnému právnímu posouzení věci došlo nejen žalovaným, ale též krajským soudem (část IV. – VIII. kasační stížnosti). Závěry napadeného rozsudku pak stěžovatel v závěru kasační stížnosti shrnul, aniž by na ně jakkoli věcně reagoval (část IX. kasační stížnosti).

pokračování

[11] Stěžovatel tak v této věci neuplatnil žádné skutečné kasační důvody. Podání nazvané *doplnění kasační stížnosti* totiž na svých celkem jedenácti stranách nijak nereaguje na rozsudek krajského soudu, který napadá. Z toho, že jsou celé strany textu doslova převzaty ze žaloby a pouze v závěru je bez jakékoli oponentury shrnut obsah napadeného rozsudku, je zjevné, že kasační stížnost ani částečně nezpochybňuje rozhodovací důvody krajského soudu, ale výlučně míří proti rozhodovacím důvodům žalovaného správního orgánu. Taková kasační stížnost je nepřijatelná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá *jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103* (srov. k tomu usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, nebo ze dne 28. 5. 2020, č. j. 9 Azs 101/2020-17, body 11 a 12).

[12] Vzhledem k uvedenému Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nepřijatelnou podle § 104 odst. 4 s. ř. s., a proto ji podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl (výrok I. tohoto usnesení).

[13] Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že stěžovatel podal blanketní kasační stížnost, kterou k výzvě Nejvyššího správního soudu doplnil shora popsáním způsobem. Za tohoto stavu nebylo namíste stěžovatele znovu vyzývat dle § 109 odst. 1 s. ř. s. k odstranění vad kasační stížnosti. Dle usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, slouží § 109 odst. 1 s. ř. s. k tomu, aby zajistil doplnění kasačních důvodů u těch kasačních stížností, které jsou podány jako blanketní, tj. které neobsahují vůbec žádnou argumentaci (ani pokus o ni). Po uplynutí soudem stanovené lhůty již není možné doplňovat nové důvody kasační stížnosti (§ 106 odst. 3 s. ř. s.).

[14] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta (výrok II. tohoto usnesení).

[15] Dne 21. 2. 2025 Nejvyšší správní soud obdržel od stěžovatele soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč.

[16] Podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, „*byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.*“ Kasační stížnost stěžovatele byla odmítnuta, zdejší soud proto stěžovateli na základě citovaného ustanovení zákona o soudních poplatcích vrátí zaplacený soudní poplatek v celkové výši 5.000 Kč. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude poplatek vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. září 2025

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu

